

Baaden ikke var et Fiskeredskab i egentlig Forstand, da den jo hjalp ham ved saa mange andre Lejligheder. Hans Protester hjalp imidlertid ikke noget, Baaden og Garnene blev konfiskerede, og det, at han over for Betjenten nægtede at udlevere dem, blev betragtet som Opsætsighed mod Øvrigheden. Han blev saa sat i Fængsel og idømt Straf for at have optraadt mod en Øvrighedsperson i Funktion. Hvis det forholdt sig saaledes, hvad jeg tror, det gør, at Manden i Virkeligheden havde Ret til at fiske paa det omtalte Sted, saa forekommer det mig, at det er i høj Grad haardt, at han blev behandlet paa denne Maade. Han har henvendt sig til Justitsministeren for om muligt at faa sine Sager udleverede, men det er ikke lykkedes ham; han er bleven afvist. — Saaledes ere Forholdene derovre, og mange Mennesker vide ikke, hvad de tør gøre, og hvad de ikke tør gøre, det er noget, de ikke have nogen som helst klar Forstaaelse af. De have en Ret til at fiske — det mene de i alt Fald — deres Ret i saa Henseende har i og for sig aldrig været antastet. Jeg har gennemset flere Domme i disse Sager; men de hvile alle sammen paa dette Grundlag: at det er Forholdet til Fiskegaarden, der er det afgørende, der er ikke nogen Dom, der siger, at de overhovedet ikke have Ret til at fiske. De have altsaa en saadan Ret, og det er kun Fiskegaardens Ret, der begrænser den. Men de have ikke Begreb om og kunne ikke faa nogen klar Forstaaelse af, hvor langt Fiskegaardens Ret gaar. Derfor vilde jeg meget beklage, om Staten blev ved at drive denne Fiskegaard og opretholde de bestaaende Tilstande derovre; det vil føre til endnu værre Kalamiteter for Befolkningen derovre, og der lægges her i Lovforslaget eller i alt Fald i den Kommissionsbetænkning, paa Basis af hvilken Lovforslaget er affattet, heller ikke Skjul paa, at det, der tilsigtes, er at berøve Befolkningen i Randers Adgangen til at fiske netop i det Farvand, som ligger Byen nærmest, og som er et meget gunstigt Farvand at fiske i. Jeg maa derfor holde paa, at disse Bestemmelser blive forandrede, saa at Laksegaarden ikke faar Lov til at gøre sin Ret gældende paa den ovenfor beskrevne Maade, men bliver brugt til at fremhjelpe Befolkningens Tary, og det ikke bliver Bestemmelserne for de ferske Vande, der komme til at gælde for denne Del af Fjorden, men denne bliver henregnet til de almindelige Fiskevande. Det er nærmere anført af foregaaende Talere, at de Fredningsbestemmelser, som

findes i Lovforslaget, ere for vidtgaende. De ere jo betydelig mere vidtgaende end Fredningsbestemmelserne i den nugældende Fiskerilov, og det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund dertil. For det første er jo Gudena og Randers Fjord et ret rigt Fiskevand, og hertil kommer, at naar Staten vil drive systematisk Opklækning derovre og søge at formere Fiskebestanden, vil man ikke behøve disse strenge Fredningsbestemmelser. Jeg tror, at de ikke ville gøre nogen som helst Gavn, men tværtimod ville gøre Fiskerne stor Skade. De motiveres jo ved, at Forholdene derovre ere saaledes, at hvis man ikke indskrænker Fiskeriet i saa høj Grad, som man gør det, forstyrrer man Fiskeyngelen, hvorved Fiskebestanden skades; men naar nu denne Side af Sagen bliver optagen af Fiskegaarden eller af Staten, tror jeg, at den Motivering maa falde bort. Det staar da for mig saaledes, at der ingen Grund er til at opretholde disse strenge Bestemmelser. — Spørgsmaalet om Vinterlaksen er berørt af tidligere Talere. Ogsaa jeg har søgt at erkundige mig om, hvorledes Forholdet er med Hensyn til denne værdifulde Fisk, og jeg har af Erklæringer fra Fiskerne derovre faaet det samme Indtryk som tidligere Talere, nemlig, at, hvis man ikke fanger denne Fisk, gaar den til Spilde. Den gaar nemlig ikke op i Aaen for at yngle, idet man aldrig har fundet Vinterlaks derovre med fuldmoden Rogn, men man antager, at den gør det for at rense sig for Sygdom eller maaske for Utøj, som det blev berørt af en æret Taler, og naar den har gaaet der Vinteren over, er den saa afmagret, at den slet ikke duer, medens den om Efteraaret og om Vinteren er en overordentlig værdifuld Fisk, og det er netop da, der efter Lovforslaget ikke maa fiskes. Jeg slutter mig altsaa til de ærede foregaaende Talere, som have udtalt sig imod Lovforslagets Fredningsbestemmelser, og jeg mener, at Lovforslaget paa disse Punkter bør forandres. Navnlig vil jeg lægge Vægt paa, at det bliver formet saaledes, at Fiskerne i Randers og de nærmest omliggende Byer ikke lide nogen Indskrænkning i deres Ret, men tværtimod faa en udvidet Adgang til at ernære sig ved Fiskeri i dette righoldige Fiskevand.

Byriël-Jensen: Da mine Tanker om den foreliggende Sag i Hovedsagen ere udtalte af forskellige ærede Medlemmer, skal jeg nøjes med at gøre et Par Bemærkninger. Det forekommer mig, at den